

Publicerad 2010-10-08 00:15 av Skogen/Staden

Årstiderna och åren och den stora kärleken

Årstider

All denna tid

Och minnen

Av oss

Kommer du ihåg samma som jag?

Jag minns -93

Då hade du aldrig bråttom

Såg dig i stentrappan mot tredje våningen

Ditt tempo

Du vet den där blicken du hade

Som om allt var dimmigt intressant

Du gick ensam

Det var det konstigaste jag någonsin sett

Att du gick ensam

Faller över trappsteget och du försvann bort

Men bara tillfälligt

Jag minns 94. Nyår

Du som smyger upp jämte mig

Jag röker min första cigarr

Alldeles för full

Du säger ingenting

Men kollar så där dimmigt fokuserat på mig

Och säger: "Hej"

Ett bra år

”Hej”

-96. Hösten

Jag hade lovat så många gånger att aldrig lämna dig
Men du gör ingenting lätt
Du skriker om min jävla stil
sätt
Slarv
Och jag lämnar dig
Smäller hårt i dörren på väg ut
Som du avskydde

Jag var tvungen att komma bort från dig
Vet du varför?
Varje gata var en del av vårt universum
Så klart gjorde jag allt det som man gör
Du vet,
Alkohol, gråt och sena kvällar
Förnekelse, ostädade rum och en tom säng
Förlåt, antar jag.
Kanske hade allt varit annorlunda om jag stannat
Försökt
Men jag orkade inte då
Varje doft var din doft

Ett dåligt år

2000 – våren

Jag hade nästan glömt dig faktiskt
Kanske inte på riktigt, men ändå nästan
Som en blind fläck i minnet liksom
Var på nionde terminen och hade precis vikariera som underläkare
Friheten var nästan bedövande explosiv
Jag var mycket yngre än vad folk trodde
Gick runt med en kvasivärdig hållning
Som ska signalera auktoritet, ålder
Men blev 15 igen när jag kom in i ditt rum
Din doft var överallt, hela sjukhuset
”Hej”

Det var en kvinnas röst den här gången
Som talade till en 15-åring
Utan skor på en öronbedövande fest
Försökte
Men sa ingenting

Hjärnan är en imponerande maskin
Men att återuppleva, pressa tillbaks, vårt universum igen
Det tog tid.

00 - vintern
Du flyttade in till mig i ett snökaos
Städade upp
Väckte mig på morgonen
Planterade blommor
Tog mig till platser jag inte sett.
Lyssnade på Mahlers åtta
Alltid åttan
Vi pratade aldrig om tiden som gått
Och det gjorde mig ingenting
Men jag förstod
Förstod att något hänt
Att du blivit en kvinna när jag läst böcker
Du ska veta att jag försökte den här gången
Försökte varje dag
Du började förändras, kanske var det jag
Långa jourpass på radiologen

Du
och
jag
Långa helger tillsammans

Man kan inte lita på sina minnen
Jag minns tiden som min lyckligaste uppled
Huset vid skogen
Den öppna spisen
Men vet att vi bråkade hela tiden
Vad minns du?
Kanske var det en nödlösning, eller en sista suck
Eller ett sista försök
Natten det skedde kommer jag ihåg hur du rev mig på ryggen
Saker var intensivare än vanligt
Jag tryckte mig in
Blod på min rygg borde vara ett tecken
Men det förklädda våldet var så förlösande
Så skönt, explosivt
Du kom tre gånger den natten

Allt det minns jag
Som idag

04-sommaren

Du födde vår son
En produkt av någon slags kärlek, någon slags desperation
Vi kom fram till att han skulle heta Julian efter din farfar
Vi skaffade en tv för första gången
Kanske var han en växande kil
Kollade på byggare bob tillsammans
Levde som två vuxna bör
Kanske blev allt för normalt för oss
Hus och pengar och barn och bil
Kanske du minns ditt gamla jag

Spring Johanna, spring
Du började skrika
Jag började jobba över
Blödde ifrån hjärtat
Varje kväll utanför vår säng
Vet du att jag fortfarande har ärr.
Du stack mig i axeln
Tog min son ifrån mig
Jag ser din blåa kappa flänga i vinden när du försvinner bort
Målmedvetet
Julian ser in i mina ögon
Hans blick är drömande men fokuserad
Jag var nära att dö den kvällen
Har du haft några kval för det
Akut blodtransfusion på sahlgrenska
Livet på en pinne sa han.
Doktorn
Jag sluter mina ögon

10-hösten
Jag såg dig i den nya, nya stan
Skyndandes
En litet bylte bakom dig
Dina ögon men min hållning
Mina drag
Han såg vilsen ut, Julian
Han måste börjat lära sig läsa nu
Springa som vinden, snabbare än hela sin klass, precis som jag

Du har varnat mig från att försöka finna er
Förbjudit mig
Men du vet att jag kommer komma
Finna dig
Vart du än springer
Jag är snabbare

Du och jag är återföreningar och uppbrott
Explosivitet och stiltje
Gråt och sex
Förändring och frihet
Lycka och rädsla
Du
och
Jag

Jag har inte sett dig på 5 år
Idag skiner solen
Gud vet att du hållit dig undan
Men din doft är över hela staden Johanna
Och jag går ut ur bilen
Klockan är 15:41

Du och jag är uppbrott och återföreningar
Det är vår dom
Men vi existerar bara som en enhet Johanna
Allt annat är tomt
Och jag närmar mig...

Och hela universum ser på.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Skogen/Staden med Poeter.se id #25384 innehar upphovsrätten